

Anastasiia Sokyra, Master Student
Kyiv National University of Culture and Arts
Kyiv, Ukraine
ORCID: <https://orcid.org/0000-0002-0199-1083>

DOI: <https://doi.org/10.30525/978-9934-26-495-5-16>

**INNOVATIVE STRATEGIES FOR MANAGEMENT
OF THE RESOURCE POTENTIAL OF THE HOTEL
AND RESTAURANT INDUSTRY: GLOBAL TRENDS
AND UKRAINIAN REALITIES**

**ІННОВАЦІЙНІ СТРАТЕГІЇ УПРАВЛІННЯ РЕСУРСНИМ
ПОТЕНЦІАЛОМ ГОТЕЛЬНО-РЕСТОРАННОЇ ІНДУСТРІЇ:
СВІТОВІ ТРЕНДИ ТА УКРАЇНСЬКІ РЕАЛІЇ**

У сучасних умовах готельно-ресторанний сектор України розвивається в різних напрямках, але поруч із цим стикається із багатьма викликами, такими як економічна нестабільність, зростання цін на сировину, дефіцит кваліфікованих кадрів та вимушена адаптація до нових санітарно-гігієнічних стандартів, пов'язаних з пандемією. Незважаючи на брак пропозиції та загально геополітичну та військову ситуацію в Україні, в деяких популярних туристичних напрямках останніми роками активно будуються нові готелі та ресторани, особливо у великих містах і на курортах. Для забезпечення належного рівня послуг надзвичайно важливим є підвищення рівня професійної підготовки персоналу. Використання сучасних технологій для автоматизації таких процесів, як бронювання номерів і столиків, покращує клієнтський досвід і підвищує зручність послуг. Посилення конкуренції змушує підприємства постійно вдосконалюватися та шукати нові способи залучення споживачів.

Зміни в законодавстві, такі як нові податкові правила, правила охорони здоров'я та інші нормативні акти, які впливають на фінансовий стан компаній, мають значний вплив на галузь. Крім того, розвиток туризму в Україні визначає попит на готельні послуги, який залежить від політичної ситуації, сезону та інших факторів. В умовах економічної нестабільності споживачі часто змінюють свої пріоритети, що відображається на туристичних потоках.

Незважаючи на всі виклики, українська індустрія гостинності має значний потенціал зростання. Для досягнення успіху необхідно не

тільки враховувати внутрішні чинники, а й орієнтуватися на досвід інших країн, які досягли високих результатів і підвищили ефективність використання ресурсного потенціалу (табл. 1).

Таблиця 1

Порівняльний аналіз векторів та технологій підвищення ресурсного потенціалу: США, Європа, Азія, Україна

Вектор	США	Європа	Азія	Україна
Технології	Високий рівень автоматизації, розвинені онлайн-сервіси	Використання інноваційних технологій, онлайн-платформи	Розумні технології, автоматизація	Онлайн-бронювання, модернізація сервісу
Сталість ресурсів	Заходи з енерго-ефективності, екологічно чисті технології	Стратегії сталого розвитку, енерго-ефективність	Збереження природних ресурсів, еко-ініціативи	Енерго-ефективність, екологічні ініціативи
Гастрономічна автентичність	Акцент на інклюзивність та культурні програми	Розвиток культурно-гастрономічних програм	Підтримка та просування культурної ідентичності	Розвиток кулінарної ідентичності, використання місцевих продуктів
Інновації	Впровадження передових інновацій та технологій	Акцент на інноваціях та новаторських підходах	Використання передових рішень та технологій	Застосування інновацій в контексті місцевих реалій

Джерело складено автором на основі матеріалів [1; 3; 4; 5; 9; 10]

Європейські компанії активно розвивають свою інфраструктуру та впроваджують нові технології. Готелі та ресторани широко використовують системи онлайн-бронювання та платформи відгуків, щоб залучити більше споживачів і покращити якість обслуговування. Важливим аспектом є покращення комунікації з гостями для підвищення лояльності. Вони також зосереджуються на покращенні якості наших людських ресурсів шляхом навчання та перепідготовки.

У США компанії ГРБ зосереджуються на автоматизації таких процесів, як онлайн-бронювання та управління клієнтським досвідом. Велика увага також приділяється екологічним ініціативам, таким як використання енергоефективних технологій та заходи щодо

зменшення негативного впливу на довкілля. Важливим аспектом розвитку є поширення місцевої культури та гастрономічних традицій.

Країни Азії зосереджуються на впровадженні інноваційних послуг і автоматизації процесів за допомогою розумних технологій. Культурна самобутність і гастрономічні традиції також відіграють важливу роль у залученні туристів. Водночас підприємства ГРБ активно впроваджуватимуть наступні природоохоронні заходи: збереження природних ресурсів і використання місцевих продуктів.

Україна активно використовує зарубіжний досвід у розвитку сфери готельного та громадського харчування, але дещо відстає за темпами впровадження інновацій. Важливими напрямками підвищення ефективності є модернізація сервісів, впровадження онлайн-сервісів, у тому числі систем бронювання, а також розвиток проєкологічних ініціатив.

Україна працює над зменшенням негативного впливу на довкілля та розвиває зелені ініціативи. Проте рівень цих заходів ще не досягає високих європейських стандартів. Важливим елементом стратегії є розвиток кулінарної автентичності на основі використання місцевих продуктів. Однак українські кулінарні традиції менш різноманітні, ніж у Європі та Азії, що може обмежити привабливість країни для іноземних туристів.

Застосування світових практик та адаптація найкращих стратегій до вітчизняних реалій допоможе українським компаніям ГР-сфери отримати конкурентну перевагу та підняти загальний рівень.

Водночас, щоб визначити реальні можливості та виклики готельно-ресторанного сектору в Україні, варто більш детально проаналізувати внутрішні та зовнішні чинники, що впливають на його розвиток. У цьому відношенні буде корисним SWOT-аналіз (табл. 2), оскільки він визначає сильні та слабкі сторони галузі, а також можливості та загрози на шляху її розвитку.

Отже, в сучасних умовах розвитку готельно-ресторанного господарства ефективне використання ресурсного потенціалу стає визначальним фактором досягнення конкурентоспроможності та сталого розвитку. Незважаючи на значні виклики, українська промисловість має величезний потенціал для інновацій, особливо в сфері автоматизації послуг та екологічної стійкості. Водночас закордонний досвід показує, що стратегії підвищення ефективності мають враховувати, крім технологічного розвитку, культурні та гастрономічні аспекти, які сприяють залученню туристів.

**SWOT-аналіз ресурсного потенціалу
готельно-ресторанного сектора України**

	Технічні інновації	Стратегії сталого розвитку	Розвиток кулінарної ідентичності	Інвестиції та фінансу- вання
Сильні сторони	Впровадження онлайн-бронювання та модернізація сервісу.	Зростаючий інтерес до екологічно чистих та стійких практик.	Великий вибір місцевих продуктів і традиційних страв.	Потенціал для залучення інвестицій, пов'язаний з розширенням ринку.
Слабкі сторони	Недостатнє використання передових технологій порівняно з розвиненими країнами.	Включення сталого розвитку до стратегії компанії недостатньо.	Недостатня популяризація української кухні на міжнародному рівні.	Недостатній доступ до фінансування для малих і середніх підприємств.
Можливості	Використання передових технологій розроблено для підвищення ефективності роботи та покращення якості обслуговування.	Реалізуються програми сталого розвитку, спрямовані на зменшення впливу на навколишнє середовище та підвищення привабливості екологічно свідомих туристів.	Активно популяризувати українську кухню як унікальну частину туристичного досвіду.	Розробка програм державної підтримки та співпраця з міжнародними інвесторами.
Загрози	Високі витрати на адаптацію нових технологій і вимоги до навчання.	Відсутність державної підтримки та інфраструктури для реалізації логічних ініціатив.	Конкуренція з боку міжнародних кухонь та недостатнє фінансування маркетингових кампаній.	Фінансова нестабільність та ризики, пов'язані з інвестуванням у країну.

Джерело: систематизовано автором на основі [2; 6; 7; 8; 9]

SWOT-аналіз українського сектору показує наявність сильних сторін, таких як різноманітність місцевих продуктів і модернізація послуг. Однак такі проблеми, як недостатня популяризація української кухні на міжнародному рівні та обмежений доступ до фінансування, заважають їй реалізувати свій повний потенціал. Для подальшого розвитку необхідно слідувати світовим тенденціям, активно впроваджувати новітні технології та підвищувати професійну кваліфікацію працівників. Це дозволяє українським ГР-компаніям не лише адаптуватися до викликів, а й досягати успіху на міжнародному ринку.

Література:

1. Бриньольфссон, Е., і Макафі, А. Друга ера машин: робота, прогрес і процвітання в час блискучих технологій. WW Norton & Co., 2014
2. Крістенсен, Клейтон М. «Ілюстрація розподілу ресурсів у розробці стратегії: приклад Intel». Примітка до модуля Гарвардської школи бізнесу 420-085, грудень 2019 р.
3. Крістенсен, Клейтон М. Дилема інноватора: коли нові технології спричиняють крах великих фірм . Бостон, Массачусетс: Harvard Business School Press, 1997.
4. Bogers M., Chesbrough H., Moedas C. Open Innovation: Research, Practices, and Policies. *California Management Review*. 2018. Vol. 60, no. 2. P. 5–16. DOI: <https://doi.org/10.1177/0008125617745086>
5. Grin J. Transitions to Sustainable Development. Routledge, 2010. DOI: <https://doi.org/10.4324/9780203856598>
6. Lee K., Malerba F. Catch-up cycles and changes in industrial leadership: Windows of opportunity and responses of firms and countries in the evolution of sectoral systems. *Research Policy*. 2017. Vol. 46, no. 2. P. 338–351. DOI: <https://doi.org/10.1016/j.respol.2016.09.006>
7. Morley, J. and Ward, P., 2020. Hospitality financial management. Goodfellow Publishers, Oxford.
8. Porciani I. Food heritage and nationalism in Europe. Food Heritage and Nationalism in Europe. Abingdon, Oxon ; New York, NY : Routledge, [2020] | Series: Critical heritages of Europe, 2019. P. 3–32. DOI: <https://doi.org/10.4324/9780429279751-1>
9. Scholliers P. Culinary nationalism in Asia. *Food, Culture & Society*. 2020. Vol. 23, no. 2. P. 267–268. DOI: <https://doi.org/10.1080/15528014.2020.1713035>
10. Simonis U. E. The Age of Sustainable Development. *International Journal of Social Economics*. 2017. Vol. 44, no. 12. P. 2500–2502. DOI: <https://doi.org/10.1108/ijse-08-2016-0224>